

N. DE BATSELIER

Vraag nr. 246

van 7 juli 1994

van de heer J. DE MOL

[BUL. NR 18 (93-94)]

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie - Beoordeling van risico's van gevaarlijke stoffen

Hoofdstuk negentien van de Agenda 21 handelt over het milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen. De risico's van het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moeten zoveel mogelijk worden beperkt door toepassing van het voorzorgsprincipe en door een brede analyse van de levenscyclus van de stof. Dit hoofdstuk van de Agenda 21 bevat hiertoe een heel reeks acties die vooral gericht zijn op het beheer en op internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de uitbreiding en de versnelling van de internationale beoordeling van risico's ten gevolge van blootstelling aan gevaarlijke stoffen. In Agenda 21 wordt erkend dat de gemeenschap en de werknemers, in het licht van hun eigen veiligheid, in principe het recht hebben om de risico's van gevaarlijke stoffen te kennen. Dit principe mag echter niet worden ondergeschikt aan het commercieel geheim en het recht van de industrie om vertrouwelijke industriële en handelsinformatie te beschermen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in hoofdstuk 19 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Op welke manier wordt in Vlaanderen aan de gemeenschap en werknemers het recht om, in het licht van hun eigen veiligheid, de risico's van gevaarlijke stoffen te kennen, gegarandeerd ? Welke wettelijke basis bestaat hiervoor ? Is de industrie verplicht de risico's van en blootstelling aan gevaarlijke stoffen aan zijn werknemers te melden ?
3. Is de minister van oordeel dat dit recht voldoende gegarandeerd wordt ? Hoe denkt de minister dit recht en de bescherming ervan verder te optimaliseren ?

Antwoord

[BUL. NR 18 (93-94)]

In antwoord op zijn vraag moet ik het lid erop wijzen dat de bescherming van werknemers tegen risico's verbonden aan blootstelling aan gevaarlijke stoffen op het werk tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 10

van 27 oktober 1994

van de heer J. DE MOL

[BUL. NR 04 (94-95)]

Actieprogramma's Agenda 21 - Milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen

Hoofdstuk negentien van de Agenda 21 handelt over het milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen. De risico's van het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moeten zoveel mogelijk worden beperkt door toepassing van het voorzorgsprincipe en door een brede analyse van de levenscyclus van de stof. Dit hoofdstuk van de Agenda 21 bevat hiertoe een hele reeks acties die vooral gericht zijn op het beheer en op internationale samenwerking.

Eén van de actiepunten van dit hoofdstuk is de harmonisatie van de classificatie en etikettering van stoffen. Agenda 21 wijst op het ontbreken van dergelijke harmonisatie op internationaal vlak om het veilig gebruik van chemische stoffen te bevorderen. Op Europees vlak werden hiertoe reeds stappen gezet. Op internationaal vlak moet door de federale regering echter binnen de relevante fora gepleit worden voor de totstandkoming van dergelijke classificatie en etikettering.

1. Op welke manier gebeurt momenteel in ons land de etikettering en classificatie van chemische en gevaarlijke stoffen ?
2. Hoe denkt de minister op mondiaal vlak deze classificatie en etikettering te harmoniseren ? Werden door de Vlaamse regering op internationaal niveau stappen gezet ter harmonisatie van de classificatie- en etiketteringssystemen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

[BUL. NR 04 (94-95)]

De indeling en etikettering van gevaarlijke stoffen gebeurt op basis van de criteria en volgens de methoden en procedures vervat in de EU-richtlijn 67/548 van 27 juni 1967 (wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, verpakking en kenmerken van gevaarlijke stoffen) , die een dertigtal wijzigingen en/of aanpassingen heeft ondergaan, en volgens de gelijklopende bepalingen van EU-richtlijnen 88/378 van 7 juni 1988, met enkele wijzigingen of aanpassingen voor de gevaarlijke preparaten. Voornoemde richtlijnen werden in de Belgische wetgeving geïmplementeerd door het koninklijk besluit van 11 januari 1993, tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan.

De uitvoering van de bepalingen van deze richtlijnen berust bij het federaal ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, waarbij voor iedere nieuwe chemische stof een voorafgaandelijke kennisgeving verplicht is ; deze wordt voorafgaandelijk onderzocht en beoordeeld door de commissie Gevaarlijke Produkten.

Harmonisatietaken vallen dus onder de bevoegdheid van de federale overheid, te meer daar nu, door de wet van 16 juli 1993, de materie "produktnormen" definitief is toegewezen aan de federale overheid.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 129

van 7 juli 1994

van de heer J. DE MOL

[BUL. NR 18 -93-94)]

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie - Verhandelen van gevaarlijke stoffen

Hoofdstuk negentien van de Agenda 21 handelt over het milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen. De risico's van het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moeten zoveel mogelijk worden beperkt door toepassing van het voorzorgsprincipe en door een brede analyse van de levenscyclus van de stof. Dit hoofdstuk van de Agenda 21 bevat hiertoe een heel reeks acties die vooral gericht zijn op het beheer en op internationale samenwerking.

Eén van de actiepunten van dit hoofdstuk is het voorkomen van internationale illegale handel in gevaarlijke produkten. Deze handel moet onder andere worden voorkomen door meer effectieve controle. In dit opzicht moet worden geopteerd voor de vervanging van het principe van voorafgaandelijke inlichting van staten van de invoer van sommige giftige en gevaarlijke stoffen door de expliciete toelating door de staten van ontvangst of doorvoer. Het principe van 'prior informed consent' dat reeds werd erkend door de Europese Gemeenschap heeft bovendien een te beperkt toepassingsgebied.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in hoofdstuk 19 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Wat is het standpunt van de minister met betrekking tot het principe van voorafgaandelijke erkenning ? Wat is het standpunt van de minister met betrekking tot het principe van expliciete toelating door het land van ontvangst of van doorvoer ?
3. Werden door de Vlaamse regering op internationaal niveau reeds inspanningen geleverd om het meldingsprincipe te ontvangen door de expliciete toelating door het land van ontvangst of van doorvoer ? Zo ja, welke stappen werden door Vlaanderen reeds gezet ? Zo neen, denkt de minister op het internationaal vlak dergelijke stappen te zullen zetten ?